

Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului apostol și evanghelist Luca

Eu sunt Cel ce sunt. Eu sunt Cel ce bat ca să Mi se deschidă.

Pace vouă, copii veghetori în porți pentru lucrarea venirii Mele pe pământ cuvânt peste om ca să fac iarăși omul, căci omul cel ieșit din om trebuie învățat de Dumnezeu ca să-L poată cunoaște pe Dumnezeu, fiindcă de pe pământ el nu este sprijinit spre Dumnezeu, ci este numai împiedicat spre calea Mea.

Pace vouă, fiilor copii. Eu Însumi port grijă de oile Mele și le priveghez, precum este scris în prooroci să lucrez așa, iar voi sunteți cei ce-Mi deschideți ca să intru la poporul Meu de azi și să-l așez înaintea Mea pe el, căci vai celui ce nu este povățuit, că pe acela îl găsește fără veghe peste el cel necredincios și dă să-i sfărâme credința și să cadă el din învățătura Mea cea de viață izvorătoare peste om.

E sărbătoare apostolească în cer între sfinți și cobor cu ea la poporul Meu ca să-l învăț pe el cu veghea peste el, căci unde voi nu puteți ca soli ai Mei peste poporul Meu, acolo e de dat cuvântul Meu cel drept, ca să am Eu grijă de cel plătând, tată. V-am spus vouă, copii din porți, să lucrați ca apostolii Mei peste poporul Meu și să așezați peste el epistole mărturisitoare și de viață dătătoare prin duhul Meu din voi, așa cum lucrau apostolii Mei peste biserica Mea de atunci, dar dacă am văzut că dă să vă prindă în cuvânt cel îndoielnic și cârtitor, ca și pe Mine cei de atunci, iată, lucrez Eu, tată, iar voi veți lucra peste cei credincioși, peste cei statornici și cerești cu inima lângă lucrarea Mea cu voi, lucrare care de la începutul Meu prin ea peste un popor cules azi din lume am avut în mijlocul ei pe cel cârtitor, pe cel ce-Mi clatină credința în cei ce vin să se facă prietenii Mei, fugind ei de duhul lumii, duhul cel pierzător al acestui veac mincinos și viclean.

O, poporul Meu, te păstoresc cu mare milă și cu mare veghe, tată, căci pentru viața ta și nu de altceva cobor din cer și-Mi fac cărare spre tine, și iată, te iau la sân și te ocrotesc de duhul necredinței, tată, duh care îi urmărește din urmă pe toți cei ce se scoală să se facă fii ai lui Dumnezeu când glasul Meu îi cheamă pe ei să iasă din lume și să se adăpostească sub scutul scăpării, sub slava cuvântului Meu, căci glasul Meu se aude în morminte ca să învieze cei ținuti sub umbra morții, tată. Vin și te anunț, fiule, și te îndemn să înveți de la Mine să deosebești glasul Meu de glasul cel străin de Mine, căci dacă nu ascuți așa, pățești ca puii cei neascultători de glasul mamei lor, care umbla prin pădure ca să le culeagă hrană și să crească ei, și cărora ea le-a spus la nimeni să nu deschidă până la întoarcerea ei, ca nu cumva să fie ei înșelați, și apoi să fie sfârtecați de dușman, dar ei nu au ascultat toți trei și au deschis ușa când nu era glasul mamei lor la ușă, și cei doi mai mari au pierit mâncați de lup, iar mama lor i-a plâns pe ei cu cel mai mic dintre ei, cu cel ascultător glasului mamei lui.

O, poporul Meu, ia de la Mine povață de veghe, căci sunt între cei ce se apropie de Mine, sunt între ei din cei care vin la Mine fără să-și lepede iubirea de sine, și unul ca acela Mă ține dator pentru că a venit la Mine, și apoi el ajunge să fie nemulțumit, și apoi se îndoiește întru Mine și se smintește întru Mine, tată, iar plata îndoielii este necredința, și iată, credința nu este a tuturor, căci așa este scris, și iată, așa se aleg cei credincioși și cei necredincioși, ca și pe vremea trupului Meu și a ucenicilor Mei cei de atunci, căci veneau mulți spre viața cuvântului Meu cel făcător de viață, și tot mulți se întorceau întru ale lor, căci omul nu este deprins să-L cunoască pe Dumnezeu prin lucrările Sale de peste om. Cel ce crede în Mine, nu mai este apoi în lumea aceasta, ci este al cerului pe pământ dacă ascultă apoi de glasul celui ce-l călăuzește pe el, căci fără călăuzire nimeni nu poate să fie al lui Dumnezeu pe pământ.

E sărbătoare apostolească ziua de azi, și sunt cu sfinții venit, iar Luca, apostolul Meu, e sărbătorit de cei din cer și te veghează acum, poporul Meu, că mare, mare veghe are acest apostol al Meu pentru coborârea Mea de azi și pentru cei ce cred acestei minuni, care Mă aduce iarăși de la Tatăl la om cuvânt de facere a omului. Eu și cu sfinții Mei vedem orice val care bate spre tine ca să te clatine și ca să cazi din bărcuța Mea și ca să nu mai fii al Meu, dar nu pot să te las să pieri, poporul Meu cel credincios, și iată, vin la tine, tată, și te învăț să veghezi cu Mine, căci vai de cetatea care nu are duh de prooroc, Duh de Dumnezeu peste ea, că aceea pe neștire este biruită și clătinată de pe temelia ei.

Le-am spus celor veghetori din partea Mea peste tine, le-am spus lor să te învețe veghea pentru statul tău în brațul Meu de Păstor ceresc, poporul Meu de azi, dar valurile dau să izbească în ei, tată, iar Eu trebuie să-i ocrotesc pe ei, că nu e de joacă cu omul care îmbracă haina necredinței pentru ca să-și acopere cu ea neascultarea lui după ce a stat cu Mine ca să audă de la Mine. Eu, Domnul, văd pândită de duhul necredinței credința ta și nu voiesc să te las, poporul Meu, și vreau să-l întăresc în tine pe cel ce-și alege credința și iubirea lui cea pentru calea cuvântului Meu cel izbăvitor de păcat peste om. O, nu vă tulburați, tată, nu, fiilor, nu! Cei ce sunt încercați așa, aceia sunt fiii lui Dumnezeu pe pământ, căci credința trebuie încercată, tată. Când Eu eram pe pământ cu ucenicii din loc în loc, aveam în mijlocul lor pe ucenicul care umbla singur și care Mă ducea la cei ce nu credeau în venirea Mea de la Tatăl, iar aceia Mă învinuiau apoi că stric datinile părintești, că hulesc când Mă numesc pe Mine Însuși Fiul lui Dumnezeu, iar când le descopeream ascunsurile lor, prin care ei greșeau asupra Mea cu gând rău, ei Îmi ziceau că am demon, dar Eu voiam să-i scot pe ei de la demon și nu puteam, căci își iubeau viața lor și nu puteau să slujească la doi stăpâni cu viața lor.

Iată, poporul Meu, credința ta a fost și este mereu încercată, tată, dar tu ridică-te deasupra trupului tău și stai în Duhul Meu, căci Eu îți dau putere să poți și să crezi din faptele credinței, așa cum au crezut Noe și Avraam și Moise și toți cei ce au avut putere să creadă pentru împlinirea lucrărilor Mele cu ei pe pământ. Așează-te înaintea cuvântului Meu, poporul Meu de peste tot, și învață de la Mine cum se stă în Dumnezeu, căci în Dumnezeu nu se stă trupește, ci se stă dumnezeiește, așa cum au lucrat toți sfinții care s-au lepădat de lume ca să stea în cer pe pământ și nu în lume, căci nimeni fiind în lume nu poate să-L iubească pe Dumnezeu sau să-L dea pe El la cei ce-și aleg cerul pe pământ de casă a lor, de viață a lor precum în cer. O, dulce Îmi este Mie omul credincios și dulce Îmi este odihna în el, și în acela Eu pot totul, așa cum am putut în ucenicii Mei, care Mă primeau și în care Eu intram pentru statornicia lor cea întru Mine, pentru faptele credinței lor, fapte care-i ajutau pe ei să nu se clatine în furtuni, să nu deschidă duhului îndoielii, ci să stea stegari cu veghe pentru viața Mea în ei, pentru statul Meu în ei, căci Eu în om Îmi am împărăția. Dar Îmi vei zice cum vei cunoaște tu pe cel ce are în el împărăția Mea? Te învăț ca și pe ucenicii Mei, căroră Eu le-am spus: *«Îi veți cunoaște după roadele lor pe cei ce sunt ai Mei»*, iar cel mai mare semn peste cei ce sunt ai Mei este darul credinței sfinte, de la care purcede și nădejdea și dragostea și toată fapta acestora, căci toate cele de la Dumnezeu în om, prin credință se zidesc, tată. Când vezi pe cineva care după ce poartă fața Mea se desparte apoi de ea și se duce spre duhul lumii, lovind în urma lui pentru necredința lui, tu nu te lua după sfatul lui ca să te întorci și tu de la Mine, căci ai păcat dacă nu te uiți la roadele lui așa cum Eu te-am învățat. O, roagă-te cu lacrimi la Mine pentru unul ca acela, ca să-i dau Eu lui iarăși naștere din cer, dar nu te clătina și tu de la pieptul Meu de Păstor milos și plin de veghe veșnică pentru om. O, nu te lua după cei ce trădează calea Mea, părăsind-o pe ea pentru nestatornicia și nestatura lor. Ia-te după apostolii Mei cei stătători în Mine și în Duhul Meu, căci Duhul Meu nu are nimic în lumea aceasta, poporul Meu. Tu stai sub darul răbdării sfinte, tată, iar Eu, Domnul, îți voi arăta ție cine este cu Dumnezeu și cine nu este cu Dumnezeu, căci faptele lor îi vădesc și le sunt lor plată, precum este scris.

O, poporul Meu, nu te lua, tată, după cei ce-și ascut limba ca să-i crezi buni pentru tine. Tu ia-te după cei ce-ți grăiesc din cer și nu de pe pământ, poporul Meu. Întărește-te pe piatră ca David, fiule, și uită-te la el cum plângea la Mine din pricina celor ce în poporul lui îl prigoneau pe el, îl cleveteau pe el, și uită-te la Moise, care tot așa pățea el de la poporul cel răzvrătit din mijlocul lui Israel, iar Moise era trimisul Meu la Israel pentru izbăvirea lui, așa cum pentru tine i-am făcut trimiși ai Mei spre tine pe cei ce te călăuzesc. O, ce milă Îmi era de Moise, ce milă, tată, când îl lovea poporul cel nemulțumit de darurile Mele cele pentru izbăvirea lui prin Moise, alesul Meu! O, ce milă Îmi era de trâmbița Mea, Verginica, în vremea trâmbițării Mele prin ea la acest sfârșit de timp, căci cei nemulțumiți de Mine și de ea unelteau în ascuns împotriva ei, iar Eu, Domnul, lucram din greu prin ea și nu eram primit și nu eram crezut prin ea, căci Eu în ea lucram acoperit de trupul ei, tată, și apoi răzvrățiții Mi-o vindeau și Mi-o băgau la spaimă și la suferință, iar ea, plâpândă cum era, răbda plângând, cu nădejdea toată la Mine, dar suferința cea de la poporul cârtitor și îndoielnic creștea cu fiecare zi în trupul și în duhul ei și nimeni nu Mă ajuta în suferința Mea din ea, că zicea că o ajută pe ea, nu pe Mine, căci poporul Meu din vremea ei nu Mă cunoștea în ea, și ea primea lovituri de trup și de suflet și de duh și dinăuntru și din afară, că venea puterea cea de pe pământ și Mi-o lua din mijlocul poporului, și atunci vedea poporul ce face el cu nemulțumirea lui, cu îngâmfarea lui, și apoi cel ce-Mi făcea rău Mie și ei nu mai venea la Mine ca să-l iert și să-l împac cu pocăința lui cea pentru iertarea lui, că așa pățește cel ce trage cu el însuși și cu cei asemenea lui mai mult decât cu Dumnezeu pe calea lui cu Mine. Eu Mă plângeam poporului Meu, dar zadarnic Mă plângeam, căci cel cârtitor și nemulțumit se încruzea la inimă, iar cârtirea lui Îmi cădea poporul de pe cale, și Mă durea cu mare durere în trâmbița Mea durerea celui ce ajungea la cădere prin nemulțumiri, și iată, până azi sunt cei nemulțumiți de darurile Mele pentru ei, căci ei uitau că darurile trebuiesc meritate și purtate cu mare iubire și cu mare umilință și cu mare lucrare a lor pentru daruri, și cu mare lepădare de sine și cu mare suferință, așa cum trâmbița Mea le-a purtat, și a semănat cu Mine, tată, căci scris este: *«Vor fi asemenea Lui, căci Îl vor vedea în ei cum este El»*, căci și Eu tot așa Mi-am purtat crucea cea făcută de om peste ființa Mea dumnezeiască, și apoi pe umerii Mei slabi sub dureri de duh și sub mila Mea de om, și plângeam la Tatăl sub suferința Mea, așa cum David plângea și spunea: *«Pune lacrimile mele înaintea Ta, după făgăduința Ta, căci viața mea am pus-o Ție, Doamne, că mulți sunt cei ce se luptă cu mine de la înălțime, și împotriva mea toate gândurile lor sunt spre rău, și locui-vor lângă mine și se vor ascunde și vor păzi călcâiul meu ca și cum ar căuta sufletul meu, dar eu în Dumnezeu am nădăjduit și nu mă voi teme, căci ce poate să-mi facă mie omul? Întoarce-se-vor vrăjmașii mei înapoi, căci eu în orice zi Te voi chema pe Tine în ajutorul meu, Doamne»*. Amin.

O, poporul Meu, ferește-te de vorba omului care are două limbi, ferește-te de acest fel de lucrare din om, tată, căci cel ce face așa nu se poate păzi nici pe el, dară pe tine, tată! Omul nu se teme să facă lucrare de șarpe peste semenul său, căci este îngâmfat omul și își folosește limba sa ca să-l doboare pe cel firav, pe cel ce lucrează prin credință peste viața sa. Șarpele care suflă cu încordare își scoate limba și și-o împarte în două, și așa are el două limbi, dar tu, poporul Meu, stai sub dulce învățătura Mea cea cu duh dătător de viață în ea, căci Duhul Meu nu-ți face ție rău, tată. Învăță-te să-ți păzești sufletul, căci iată ce înțelepciune îți arăt ca să ai, și roagă-te ca să-ți dau putere, iar când îți dau, tu să iei, tată, ca nu cumva împărțind Eu putere poporului Meu tu să rămâi neîmpărțășit cu ea. O, ai grijă, că vremea e cu durere și e cu trădare în ea, iar tu caută să te iei după cel ce-ți dă putere, nu slăbire, nu necredință, tată. Nu te întoarce de pe drumul Meu dacă ai venit să fii prietenul Meu, căci mulți oameni mari au coborât jos de tot de pe treptele lor și au urcat pe treptele lui Dumnezeu și s-au făcut prietenii lui Dumnezeu, căci prietenii Mei nu sunt cei ce învață la școli omenești, prin care ei se îngâmfă apoi, ci sunt cei umiliți și cei neumblați pe la învățătorii de pe pământ, și sunt cei curați cu inima, tată. O, ascultă-L pe Domnul Dumnezeuul tău, poporul Meu, și îndeamnă-l tu spre umilință pe cel ce te îndeamnă pe tine spre necredință,

căci Eu te-am avut și te am la școala Mea cerească și îți sunt Învățător și îți sunt Salvator, poporul Meu. Amin.

Iar voi, cei ce în poporul Meu Mă iubiți și Mă prețuiți și Mă vestiți fără de sfârșit pe calea voastră cu Mine, așezați-vă cu dulce și duioasă rugăciune înaintea Mea pentru pacea inimilor răzvrătite ale fraților voștri care nu au nimic de câștigat pe pământ și în cer prin răzvrătirea lor, și rugați-vă cu putere ca Iona din chit, ca Iezechia din fața morții, ca cei trei tineri din cuptorul de foc și care s-au pocăit pentru tot neamul lor, ca Daniel din groapa cu lei și ca David, care neîncetat suspina înaintea Mea ca să-l aud Eu pe el și să-l izbăvesc, căci precum strălucește lumina în bezna cea întunecoasă, așa și sufletul este luminat de rugăciunea cea mare cu duhul ei, păzindu-l ea pe cel ce o ridică pe ea spre Mine, iar ca să rodească rugăciunea, iertați, tată, orice aveți asupra cuiva, ca să ajungă la Mine, și apoi înapoi la voi cu folosul ei rugăciunea voastră.

Ridicați-vă voi, cei lucrători ai poporului Meu, și întăriți-Mi pe piatră vie poporul, căci Eu, Domnul, vă dau binecuvântare mare peste lucrul Meu cu voi, peste lucrul vostru întru Mine, fiilor lucrători, și pe care Domnul îl cere vouă acum. Păstrați tainic tainele Mele cu voi, și pe care Eu, Domnul, vi le-am încredințat până la venirea Mea, și lucrați sub puterea lor lucrare de înviere, de îmbărbătare peste tot poporul Meu de peste tot, că Mi-e dor să-Mi văd tot poporul tare și frumos și dulce la trup și la cuvânt, fiindcă Eu, Dumnezeu Cuvântul, sunt Cel ce l-am ridicat pe el ca să-Mi fie popor, ca să fie el slava Mea la arătarea Mea peste toate neamurile pământului, între care toți cei ce vor primi darul credinței sfinte se vor umple de bucurie în duhul lor, căci Eu voi ieși curând, curând biruitor peste toată necredința care a fost și care este peste oameni, și-Mi voi așeza curând, curând împărăția iubirii peste cei ce M-au crezut și M-au iubit și M-au așteptat, căci frumos este înaintea Mea cel ce Mă așteaptă priveghind în toată vremea, frumos, tată, și așa voiesc Eu să fii tu frumos, poporul Meu. Amin, amin, amin.

– *Mă bucur, Doamne, lângă Tine azi, eu, apostolul Tău Luca, sărbătorit azi, și Te mărturisesc Învățătorul poporului Tău de azi, căci sunt în slava coborârii Tale, cu care vii însoțit de sfinții Tăi. Mă aplec înaintea poporului Tău și îl sărut cu sărutare de dor ceresc, și îi încredințez desăvârșit pe cei ce aud din mijlocul lui învățătura vieții veșnice, coborâtă din gura Ta peste pământ și peste cei ce Te iubesc ascultând de glasul Tău în zilele acestea, îi încredințez pe toți cei ce iau din acest râu de cuvânt că el este râul vieții și că este temeinică toată învățătura pe care ei o primesc prin solii Tăi împărțitori de cuvânt, așa cum Tu i-ai așezat să-Ți lucreze, și căroră eu, apostolul și evanghelistul Tău, le spun: Pace vouă! Ca și Tine le spun lor: Pace vouă, copii lucrători cu Duhul lui Dumnezeu! O, cine nu vă primește pe voi, pe Domnul Îl alungă, nu pe voi, și curând, curând inima li se va sfâșia sub durerea ei, căci vor vedea ceea ce ei n-au vrut să creadă și să facă. Și iarăși, cel ce vă primește și vă iubește pe voi, aceia au primit darul lui Dumnezeu și Îl cunosc pe Dumnezeu, Care este în voi și cu voi, și curând, curând le va sălta inima sub bucuria ei, căci vor vedea ceea ce ei au nădăjduit crezând și iubind lângă voi și cu voi. Eu sunt tămăduitorul cel venit cu Domnul la voi în ziua mea de serbare între sfinții din cer. Pun peste voi vederea mea, ca să vedeți și să cunoașteți de la Dumnezeu, după darul împărțit vouă, căci scris este: «Cele ascunse se vor descoperi, iar cele grăite la întuneric se vor vesti de pe înălțimi, căci nu este nimic tănuț care să nu se descopere, și nimic ascuns care să nu iasă la lumină». Pun peste ranele din voi tămăduirea mea, căci sunt doctor tămăduitor și am mare dar peste poporul Domnului și aduc la vedere pe cele ce Domnul le descoperă ca să fie cunoscute, și în taină să fie cunoscute și lucrate, după cum este lucrarea care trebuie făcută. Intrați sub duhul păcii și al mângâierii, căci Domnul vă mângâie pe voi cu sfinții Săi, ca pe unii care lucrați vestirea Lui peste pământ, așa cum noi, ucenicii Lui, am lucrat atunci. El este gata de arătare, și iată, e vreme de mare întuneric peste pământ și peste om. Lucrați liniștea Domnului peste cel mai mic popor al Său, poporul Său de azi, și toate vor lucra pentru credința și paza voastră și a poporului sfânt de azi, copii ai lui Hristos. Amin, amin, amin.*

– Pace ție, apostol mărturisitor al evangheliei Mele cea de atunci și cea de acum, căci Eu sunt și atunci și acum, și sunt Cuvântul Tatălui până la sfârșitul timpului. Bucură-te azi pentru ziua de serbare a ta cu poporul Meu cel mic și dă-i lui tămăduirea de tristeți și fă-i trup tare și sănătos pentru Mine, nu pentru el, căci cel ce crede în Mine nu mai trăiește el, ci Eu sunt Cel ce trăiesc în el cu viața Mea, căci viața lui el Mi-o dă Mie ca să fiu Eu viața lui.

Pace vouă, fii ai poporului Meu! Întăriți lucrarea Mea peste voi, căci viața Mea voiesc Eu să o trăiesc în voi. Amin, amin, amin.

18/31-10-2007